DE LA START LA SOSIRE

Ciochină, accidentat

A surprins desigur pe iubitorii atletismului faptul că Șerban Ciochină nu s-a aflat printre participanții de la „internaționale". Motivul absenței sale este accidentul, de fapt recidiva unui accident mai vechi, la tendonul Ahilian al piciorului de bătaie (stingul). În urma unui consult medical s-a apreciat că dată fiind fragilitatea tendonului său și pentru a se evita posibilitatea unui nou accident, lui Ciochină i s-a recomandat un tratament de specialitate și rărirea competițiilor.

Îi dorim lui Ciochină grabnică însănătoșire și succes în pregătirea pentru examenul olimpic.

Atenție stadionului din Poiana!

Pentru a putea răspunde cerințelor unui concurs internațional de talia celui pe care l-a găzduit recent, stadionului din Poiana Brașov i s-au adus importante modificări. Amenajarea pistei și a locurilor de concurs a necesitat un uriaș volum de muncă și mari eforturi. În ciuda timpului nefavorabil, așa cum am mai spus, pista a trecut cu bine examenul de calitate. Va trebui însă, ca, în continuare, acestui stadion să i se acorde toată atenția pentru a-l menține, cel puțin, la nivelul actual. Ar fi păcat ca și acest stadion să cunoască situația pe care au avut-o altfel altele care, după ce au fost pregătite cu multă sudoare pentru diferite competiții, au fost lăsate în voia soartei.

Campionatele republicane

Întrecerile finale ale campionatelor republicane ale seniorilor se vor desfășura, la sfîrșitul săptămînii viitoare, pe stadionul din Poiana Brașov. În vederea acestui eveniment, Federația de atletism solicită cluburilor și asociațiilor care doresc să participe la întreceri să comunice de urgență înscrierile atleților pe probe și numele însoțitorilor lor care se vor deplasa la Poiana,

pe adresa F.R.A. str. Vasile Conta nr. 16 București, în vederea rezervării locurilor de cazare.

Concursuri pe orice vreme!

Timpul nefavorabil de la Poiana și în special ploaia care a căzut toată dimineața dinaintea primului start al „internaționalelor" a pus serios pe gînduri pe mulți dintre antrenorii atleților români care au solicitat organizatorilor să contramandeze concursul (!).

Auzind de cererea lor, dl. Adrien Paulen, președintele Comitetului european de atletism, a zîmbit și a spus: „Cele mai multe concursuri din această vară s-au desfășurat în condițiuni atmosferice nefavorabile, în nordul și în centrul Europei, în apus și în răsărit, și totuși rezultatele au fost bune. Are cineva certitudinea că la Olimpiadă va fi vreme bună? Atletul, dacă e atlet și dorește să facă ceva, trebuie să concureze în orice condiții, căci cu cît vor fi mai grele aceste condițiuni cu atît el va avea posibilitatea ca ulterior să obțină performanțe mai bune".

Dl. Paulen are perfectă dreptate, căci cu atitudini de domnișorică nu se pot obține performanțe mari în atletism!

Atleți români la Festival

În concursul de la Sofia vor lua parte și următorii atleți români: Valeria Bufanu (80 mg), Maria Pandele (pentation) Mihaela Peneș (sulița), Elena Vintilă (pentation), Viorica Viscopoleanu (lungime), Gh. Costache (ciocan), Dan Hidișanu (110 mg), Șerban Ioan (înălțime), Valentin Jurcă (decatlon), Vasile Mureșan (lungime), Iosif Naghi (disc), Vasile Sărucan (lungime), Andrei Sepci (decatlon).

Nu e de loc ușor să stăpînești numeroșii cai putere pe un traseu greu. N. Zidaru (Steaua) va redresa motocicleta și va continua cursa.

TRASEUL DUR ESTE AVANTAJOS SAU NU?

Etapa a patra a campionatului național de motocros, desfășurată duminică la Cîmpina, a relevat unele aspecte care trebuie să dea de gîndit alergătorilor, antrenorilor și arbitrilor.

Astfel, cu privire la traseu, s-au auzit voci care susțineau că duritatea excesivă a acestuia dezavantajează pe sportivi și mașinile lor. Este adevărat că traseul a fost amenajat pe unele pante foarte grele, dar acest lucru nu i-a împiedicat pe mulți dintre alergători să-și etaleze pregătirea tehnico-tactică și fizică, arme cu care au abordat întrecerea de pe poziții superioare. Că a fost așa, ne-au demonstrat-o rezultatele foarte bune obținute, în atari condiții, de **SEILER, PUIU DĂNESCU** (500 cmc), **DOVIDS, STEPHANI, A. IONESCU** (250 cmc), **C. MARIN, M. BANU** (300 cmc), care au acoperit parcursul fără greșeală. Alături de ei, mai menționăm pe **Sasz, Lucaci** (500 cmc), **Coman, Savin, Goran,** (250 cmc), **Șt. Matei, Pancratz** (300 cmc) pentru dîrzenia cu care au făcut față greutăților. Ceva mai mult, Goran, după ce luase conducerea plutonului în mansa a doua, a avut o defecțiune mecanică sîcîitoare, dar nu s-a descurajat, ci a continuat lupta. Nu tot același lucru se poate spune despre Chițu, Paxino, Macarie, cărora le reproșăm că datorită unei verificări mai puțin atente a motocicletelor înainte de cursă, au înregistrat defecțiuni mecanice care i-au

scos din luptă, într-una sau chiar în ambele manșe. În concluzie, duritatea traseului i-a avantajat — firesc, logic — pe cei bine pregătiți.

Un alt aspect a fost cel legat de necunoașterea unor prevederi regulamentare. Se știe că alergătorul prins din urmă, cu unul sau mai multe ture, este obligat de regulament să lase loc de trecere celor care n-au tura lipsă. De data aceasta au căzut în culpa de a nu se lăsa depășiți motocrosiști cu experiență: Macarie, Paxino, Keresteș, Savin, Fl. Ștefan. Este drept că nici antrenorii lor și nici arbitrii de traseu nu i-au avertizat că trebuie să se lase depășiți și, din acest punct de vedere, sînt la fel de vinovați. Deoarece motocrosul este un sport — prin excelență — individual, n-au ce căuta aici „aranjamente" de echipă, ele dăunînd calității disputei și, în ultimă instanță, frînînd creșterea valorică a unor sporturi. F.R.M. și Colegiul central de arbitri trebuie să ia măsuri eficiente ca pe viitor să nu se mai repete asemenea încălcări ale regulamentului.

Cîteva cuvinte și despre organizatori. Dacă traseul a fost bine amenajat, reproșăm A. S. Poiana Cîmpina că spre deosebire de alte ocazii, cînd organizarea a fost perfectă, la ultima etapă am constatat lipsuri supărătoare. Absența apei de băut și, mai ales, de spălat în parcul motocicletelor a provocat vii și justificate reacții. De asemenea, au lipsit tradiționalele coroane cu care sînt răsplătiți învingătorii. Marcajul la intrarea din parc în traseu și la ieșirea din traseu spre parc a fost necorespunzător. Sperăm că pe viitor asemenea defecțiuni vor fi înlăturate și A. S. Poiana Cîmpina se va bucura de aceleași aprecieri favorabile.

I. DUMITRESCU

PATRU ÎNTR-O LOTCĂ

(XX) CLONCUL

(Urmare din pag. 1)

puind ciuperci cu picioare, flori lemnoase.

Fără îndoială că rămînînd unsprezece ore pe zi în barcă și avansînd cu șase-șapte kilometri pe oră (fără curent și cu vînt din prova) se pot parcurge zilnic șaizeci sau șaptezeci de kilometri. Dar, acest fel de a călători, în afara faptului că devine epuizant, se transformă într-un soi de antrenament intensiv, care nu are altă contingență cu turismul decît cadrul în interiorul căruia se desfășoară. Pentru a putea vedea cu adevărat toate aceste ostroave — atît de tăcute, aproape tainice — pentru a putea simți aromele lor discrete, pentru a putea înțelege că au personalitatea și bizareriile lor — începînd cu ostrovul Puiul de lup și sfîrșind cu ostrovul Iepurașul și Ostrovelul — trebuie să le calci cu piciorul, să te oprești între trunchiurile ce poartă imense bărbii de recuzită din ierburi uscate, să asculți ciocănitoarea, să auzi clipocitul fluviului pe marginea lor și, adesea, șoaptele, grohăiturile, gemetele datorate aerului care, pătrunzînd în orificiile argilei, o dată cu apa, o face să cînte, ca pe o imensă orgă înecată.

Acești ulmi bătrîni, cărora fluviul le-a spălat pămîntul dintre rădăcini, sălciile prăbușite, cu miezul uscat, transformat în numeroase guri de tun, arborii trăzniți susținîndu-se numai în coajă, coloniile de stîrci albi și cenușii, cotofenele, cîrdurile de rațe, eretii care se învîrt deasupra noastră, hohotind ca niște măgari înaripați, pescărușii țipînd săibatic, plopii canadieni cu piastroane albe — ne silesc să ne oprim, să-i privim, să-i ascultăm. Nu putem transforma călătoria într-o încercare de forță. Seara, poposim pe o plajă pustie — sînt sute de plaje albe, parcă abia născute, sute de plaje cu nisip fin, sute de mici golfuri în care poți înnopta. Dormim în poloage și plecăm în zori pentru a putea ajunge seara la Bechet. Trecem prin fața gurilor Jiului — dar rîul e scăzut și abia ocolește grindul de aluviuni depuse la vărsarea sa în Dunăre.

Sosim la Bechet pe întuneric. Sîntem obosiți, vrem să ne culcăm numaidecît. Dar pescarii sînt acolo abia întorși de la vînătoarea lor acvatică și trag în țeapă cîteva plătici, un somotei, o cegă, pe care le frig „la țăcălie". Ne invită, și noi acceptăm cu entuziasm, devorînd cu mai multă lăcomie decît s-ar cuveni peștele pe care focul l-a uscat, l-a afumat puțin — mîncăm la lumina felinarului nostru de vînt, prins într-o crăcană. Mîncăm și vorbim despre cloncul pe care l-am căpătat o dată cu invitația la masă. Sînt convins că la vederea acestui pumnal de lemn avînd în vîrf un disc oblic, amintind mai mult un bumerang decît o sculă de pescuit, fiind, de fapt... un instrument muzical, sufletele pescarilor amatori ar fi înecate de o neagră invidie. Cloncul e încă prea puțin cunoscut, chiar de către pescarii profesioniști ai Dunării — aveam să ne convingem de asta — și e prin funcția sa un fel de clopot care ademenește somnii. Bătînd cu el în apă, cu o mișcare scurtă, rotită, se obține un sunet gutural de o rezonanță aproape metalică și a cărui onomatopee i-a dat și numele: cloncc.

Această bătaie a clopotului de lemn adună somnii în jurul cîrligului, în care se zbate o broască abia străpunsă. Și, îmbătați de ritmul cloncului, somnii mușcă din nadă...

Ascultăm poveștile pescarilor, jucîndu-ne cu miraculosul instrument. Și-i credem, pentru că somotelii se perpelesc pe țăcălii în fața noastră.

AGENDA VÎNĂTORULUI ȘI PESCARULUI SPORTIV

Gustar, cum mai este denumită luna august, aduce multe satisfacții vînătorilor și pescarilor. Acum este permisă vînătoarea becaținelor, a dublelor, a porumbeilor sălbatici, a turturelelor și cocoșarilor. Pot fi împușcați și dăunătorii vînatului, bineînțeles, cu excepția celor ocrotiți de lege. De asemenea, cu autorizație specială, se admite vînarea urșilor carnivori și căprioriilor.

Dar, această lună reprezintă un eveniment deosebit de important pentru lumea vînătorească de la noi deoarece, la 15 august are loc deschiderea sezonului de prepeliță. Este o vînătoare cu vechi tradiții în România. Tot la această dată, începe și vînătoarea cîrsteilor, a cocorilor, a gîștelor și a rațelor. Deci, activitate de vîrf.

Pentru o cît mai bună reușită în „recoltarea" rațelor și gîștelor sălbatice este necesară însă amenajarea din timp a locurilor celor mai potrivite, a addposturilor de pîndă. De aceea, vor trebui identificate din vreme locurile lor de hrănire și de dormit.

Paralel cu exercitarea acestei vînători, în așteptarea deschiderii sezonului la cerbi, se vor face pregătirile de rigoare: curățirea potecilor de vînătoare, revizuirea construcțiilor și instalațiilor vînătorești, pregătirea cabanelor etc.

„Plină" se anunță a fi și activitatea pescarilor. După cum se știe, în august este permis pescuitul sportiv la toate speciile atît în apele de munte cît și în cele de la șes. Și cele mai bune rezultate le dă acum pescuitul în Dunăre. Dar, pentru că vorbim de pescuit, este bine de menționat și un alt lucru: în apele cu un debit, în general, scăzut, deversarea reziduurilor are efecte foarte grave asupra faunei piscicole. De aceea este de dorit a fi semnalat filialelor A.G.V.P.S., orice aspect de poluare a apelor; pește mort, colorare intensă a apei etc.

ÎN FAȚA FILEULUI

LOTUL FRANCEZ DE TINERET NE VIZITEAZĂ ȚARA

Reprezentativa noastră de tineret, care a cîștigat turneul speranțelor olimpice desfășurat recent în Cehoslovacia, va primi vizita lotului omolog din Franța. Tinerii voleibaliști români și francezi se vor pregăti în comun la Predeal între 6 și 20 august.

TURNEELE FINALE ALE CAMPIONATELOR DE JUNIORI ȘI JUNIOARE

Orașul Sibiu va găzdui două importante manifestări voleibalistice. Este vorba de turneele finale ale campionatelor naționale de juniori și junioare. Băieții își vor disputa titlul suprem între 7 și 11 august, iar fetele între 14 și 18 august. Pentru turneele finale s-au calificat echipele: **BĂIEȚI: — Rapid București, Șc. sp. nr. 2 București, Șc. sp. Ploiești** (campioana școlilor sportive, prezentă în imaginea de mai jos), **Liceul „N. Bălcescu" Cluj, C.F.R. Timișoara și Liceul cu program de educație fizică Rm. Vîlcea; FETE — Șc. sp. Sibiu, Șc. sp. Constanța, Șc. sp. Timișoara, Liceul „N. Bălcescu" Cluj, Șc. sp. nr. 2 București și Unirea București.**

TABĂRA DE JUNIORI LA SIBIU

110 juniori și junioare vor participa, între 12 august și 10 septembrie, la tabăra națională organizată de F. R. Volei la Sibiu. La sfîrșitul perioadei de pregătire, va avea loc un turneu internațional la care vor lua parte reprezentativele de juniori și junioare ale Poloniei, Ungariei și României (țara noastră va prezenta cîte două formații atît la băieți cît și la fete).

ROMÂNIA—U.R.S.S (F) 1—4

Aseară, în sala Dinamo din Capitală, reprezentativele României și U.R.S.S. s-au întîlnit, într-un meci de antrenament încheiat cu rezultatul de 1—4 (—6, —4, 9, —6, —11).

Atenție sporită creșterii cadrelor din mișcarea sportivă

(Urmare din pag. 1)

C.N.E.F.S. au subliniat, în această chestiune, că, pe viitor va trebui ca eforturile să fie canalizate pentru pregătirea unui număr suficient de cadre didactice pentru școlile generale, pentru întărirea bazei materiale a acestora. În această direcție va fi nevoie ca organele județene și locale ale C.N.E.F.S. să colaboreze mai intens cu cele ale Ministerului Învățămîntului, îndeosebi recomandînd elemente cu aptitudini și cu dragoste de sport care să urmeze cursurile instituțiilor de profil, și asigurînd, totodată, condiții de muncă corespunzătoare absolvenților repartizați în județele sau orașele respective.

★

Mișcarea sportivă din țara noastră își bazează o mare parte a activității pe aportul activului obștesc. În prezent, în organele mișcării sportive sînt angrenați circa 400 000 de activiști, cei mai mulți dintre ei lucrînd cu pricepere și pasiune. Este necesar însă ca atît C.N.E.F.S., cît și organele sale locale, să se ocupe mai mult de instruirea acestor inimoși activiști, să-i antreneze mai eficient în muncă și să-i stimuleze pe cei mai merituoși.

★

Principala pîrghie a organizării și desfășurării sportului de masă din țara noastră o constituie instructorii de sport. Ca o consecință a preocupărilor manifestate în anii 1962-67 au fost pregătiți aproape 100 000 de instructori. Numărul lor este, desigur, impresionant dar, în mod practic, doar o mică parte dintre aceștia lucrează în mod constant și organizat în secții și asociații sportive, astfel că, în unele județe numărul instructorilor de sport este total insuficient. Acțiunile întreprinse în 1967-68 pentru remedierea acestei deficiențe s-au manifestat mai mult pe linia sectoarelor de specialitate ale M.F.A. și M.A.I. În această privință este de subliniat preocuparea M.F.A. de a forma un mare număr de instructori de schi, care au fost folosiți judicios în a învăța să schieze cîteva mii de militari. De asemenea, a fost format un număr însemnat de instructori de sport, prin cursuri facultative, în cadrul unor institute de învățămînt superior. Dar, așa cum a reieșit din discuții, această problemă atît de importantă nu a fost încă tratată cu atenția cuvenită la nivelul consiliilor județene pentru educație fizică și sport, al organelor locale sindicale și ale U.T.C.

★

În încheierea ședinței Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport a fost adoptată o hotărîre privind acțiunile care trebuie întreprinse în viitorul apropiat și în perspectivă, pentru ca activitatea de pregătire, perfecționare și utilizare a cadrelor de educație fizică și sport să se îmbunătățească în mod continuu sub feluritele ei aspecte.

Absențe nemotivate la primul campionat național al juniorilor mici

Prima ediție a campionatului național pentru juniorii de categoria a II-a (16 ani și mai mici) și-a disputat meciurile inaugurale ieri dimineață, în bazinul de 25 de metri de la strandul Tineretului. Cinstea de a face cele dintîi schimburi de mingi a revenit echipelor Politehnica Cluj și Crișul Oradea care au susținut o întrecere destul de echilibrată, încheiată cu scorul de 6—4 (2—1, 2—0, 1—2, 1—1) în favoarea clujenilor. La început, se părea că aceștia vor cuceri victoria cu ușurință (au condus cu 4—1), dar, treptat jocul s-a echilibrat (orădenii au refăcut pînă la 3—4) și doar plusul de precizie în pase și aruncări la poartă, a decis rezultatul. Au înscris Covaci (autogol), Rus (3), Pop și Bordea pentru Politehnica, respectiv Covaci (2), Firez și Stănescu.

În continuare, Progresul București, prezentînd o formație evident mai tehnică și mai matură a dispus de foarte tînăra echipă Constructorul Lugoj (alcătuită, de fapt, din minipoloiști) cu scorul de 25—1 (8—0, 7—1, 4—0, 6—0). Sperăm că proporția acestei înfrîngeri, ca și a celorlalte care se anunță nu va duce la descurajarea tinerilor sportivi lugojeni, pentru care turneul de la București trebuie să constituie un prilej de acumulare de cunoștințe tehnice și tactice.

Prezența la primul campionat național al juniorilor mici a echipei din Lugoj și temeritatea cu care aceasta a luptat împotriva unor adversari evident superiori au făcut ca absența nemotivată a reprezentantelor orașelor Timișoara, Tg. Mureș și Arad să apară și mai supărătoare. Deși invitate, echipele din aceste centre cu o veche și puternică tradiție în poloul românesc nu s-au prezentat la naționale, motivînd lipsa fondurilor necesare deplasării. Ne întrebăm, dacă era vorba de fotbal, consiliile județene respective, cluburile și asociațiile sportive cu echipe de polo, ar fi avut aceeași atitudine?

Competiția continuă astăzi, de la ora 10 (Rapid — Crișul, Politehnica — Progresul) și de la ora 17 (Crișul — Progresul și Rapid — Constructorul), la strandul Tineretului.

— d. st. —

CAIACUL AMIRAL ȘI-A PIERDUT BUSOLA?

Îndeplinindu-și o plăcută îndatorire, ziarul nostru a elogiat deseori, mai ales în ultima vreme, comportarea caiacistului Aurel Vernescu, incontestabil unul dintre cei mai mari sportivi români, deținătorul unei impresionante colecții de titluri și medalii cucerite la campionatele lumii și ale Europei, învingător în zeci de concursuri internaționale de amploare. Cititorii „SPORTULUI" își amintesc, desigur, și serialul intitulat CAIACUL AMIRAL publicat, recent, spre a face cunoscute și altor sportivi drumurile gloriei pe care Aurel Vernescu le-a străbătut cu remarcabilă voință și putere de luptă, dar și pentru a omagia, încă o dată, pe acest virtuoz al padelei căruia i-au devenit atît de familiare podiumurile de onoare de la Poznan, Jajce, Snagov, Grünau, Duisburg...

Ne exprimam atunci părerea că, de fapt, finalul acestui serial este încă departe, că el va trebui scris abia peste ani de zile, timp în care Aurel Vernescu va aduce negreșit caiacului românesc strălucirea altor titluri și medalii. Nu ne-am gîndit însă nici o clipă că pînă la apusul carierei sale sportive Aurel Vernescu nu va mai gusta din amara cupă a înfrîngerii. Pentru că sînt acele momente firești pe care nu le-a putut evita nici unul din marii performeri ai lumii! Dar, numeroșii suporteri ai CAIACULUI AMIRAL nu se așteptau ca aceste clipe să vină atît de repede și tocmai acum în plin sezon preolimpic cînd multe din speranțele iubitorilor de sport din țara noastră se îndreaptă spre echipa care va lua startul pe apele canalului mexican de la Xochimilco.

Să recapitulăm. Mai întîi, spre deziluzia spectatorilor și telespectatorilor, a fost acea cursă atît de comentată desfășurată la Snagov în cadrul regatei internaționale, cînd echipajul Vernescu—Sciotnic (din motivele amintite vorbim însă, în special, de Vernescu) s-a clasat pe locul 4 fiind întrecut cu patru secunde (!) de caiaciștii maghiari Giczi și Timar. Motivele obiective, amintite și în cronica competiției, scuză doar parțial acest rezultat modest obținut într-o probă în care sportivii români porneau ca mari favoriți. Fără îndoială, experiența acestora le permitea să depășească momentul critic ivit în desfășurarea cursei și să continue lupta sportivă, nu s-o abandoneze! Arătînd aceste lucruri și publicînd observațiile critice ale antrenorului emerit Radu Huțan, ziarul nostru opinia — așa cum, de altfel, o face și acum — pentru analiza rezultatelor într-un climat de calm și luciditate. Și, în orice caz, trebuia așteptat următorul concurs internațional, cu adversari la fel de puternici și — în schimb — fără „motive obiective" Acesta a fost recentul examen de pe apele lacului danez Bagsvaerd. Rezultat: Vernescu și Sciotnic *n-au reușit,* de data aceasta în condiții absolut egale de întrecere, *tentativa de a obține o victorie în fața caiaciștilor sovietici* Saporenko și Moruzov. *Este, desigur, regretabil faptul că inițial arbitrii au comunicat o diferență de 5 secunde în loc de două (ulterior s-a făcut rectificarea cuvenită), dar a fost clar pentru toți cei prezenți în tribunele de la Bagsvaerd că sovieticii au cîștigat cu diferență de o barcă și că sportivii noștri — din nou! — văzînd că nu-i pot întrece, nici n-au făcut eforturile de care sînt capabili pentru a reduce la maximum distanța între cele două echipaje.*

Ce concluzii se desprind din ultimele două evoluții internaționale? În primul rînd, trebuie precizat că la ora actuală echipajul Vernescu—Sciotnic nu se află în cea mai bună formă, în raport cu principalii adversari, și că deține — după calculul întîlnirilor directe cu pretendenții la medaliile olimpice — locul III în ierarhia mondială (după echipajele Uniunii Sovietice *și* Ungariei). *Este o realitate!*

Care sînt cauzele? *Fără îndoială pot fi date multe explicații. Cele pe care le considerăm de importanță maximă, sînt, însă, legate de pregătirea lui Aurel Vernescu. A fost destul ca volumul antrenamentelor să fie redus cu cîteva procente pentru ca acest rabat să fie rapid plătit. Cu numai cîteva antrenamente de fond mai puțin, cu numai cîteva repetări de starturi eliminate din programul unei săptămîni, forma sportivă coboară exact atît cît să ajungi — chiar după o suită de victorii — pe locul III! În sport nu se poate cîștiga numai din experiență. Cine vrea să se mențină în frunte trebuie să muncească în fiecare zi mai mult, cu totală dăruire, cu ambiție sporită. Mai ales atunci cînd dorește — așa cum știm că dorește Aurel Vernescu — împlinirea unui vis de aur:* titlul olimpic. *Sînt în lumea caiacului și canoei mulți sportivi, din țară și de peste hotare, care au învățat și învață din experiența lui Aurel Vernescu. Același lucru trebuie să-l facă, însă, și el, tot timpul, cu sincera convingere că așa este bine, că așa îi va fi mai ușor să mențină CAIACUL AMIRAL la conducerea flotilei noastre, pe care o dorim victorioasă în toate marile competiții viitoare.*

Altfel, fără busola muncii neobosite, a respectului deplin față de valoarea adversarului, a modestiei exemplare, CAIACUL AMIRAL poate fi amenințat de pericolul naufragiului. Așteptăm însă cu încredere rezultate care să arate că nu va mai fi nevoie de un S.O.S.!

Dan GARLEȘTEANU